

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีนี้ ครอบคลุมสาระสำคัญดังนี้คือ วัตถุประสงค์ของ การวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในมิติด้านการวางแผน การดำเนินงาน การ ประเมินผล และการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยจำแนกตามภาคที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษา- ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาและ แนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ซึ่งจำแนกเป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดจำนวน 72 คน และหัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดจำนวน 72 คน รวม 144 คน และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด ซึ่งจำแนกเป็นนักวิชาการจังหวัดจำนวน 72 คน เกษตรจังหวัดจำนวน 72 คน และอุตสาหกรรมจังหวัดจำนวน 72 คน รวม 216 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 360 คน จาก 72 จังหวัดทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ทั้งนี้ได้จำแนกจังหวัดเป็นภาคต่าง ๆ เพื่อการวิจัยไว้ดังนี้ คือ ภาคกลางจำนวน 13 จังหวัด ภาคเหนือจำนวน 16 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 17 จังหวัด ภาคใต้ จำนวน 14 จังหวัด และภาคตะวันออกจำนวน 8 จังหวัด

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถามคืนมาในลักษณะสมบูรณ์มีทั้งหมด 263 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยจำแนกเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด 116 คนหรือร้อยละ 32.2 และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด 147 คนหรือร้อยละ 40.9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ (Check List) และแบบให้เติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และในตอนท้ายของปัญหาแต่ละด้าน จะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามปัญหาอื่น ๆ เพิ่มเติม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และในตอนท้ายของแนวทางแต่ละด้านจะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามแนวทางอื่น ๆ เพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 72 จังหวัดทั่วประเทศทางไปรษณีย์และเก็บรวบรวมแบบสอบถามทางไปรษณีย์เช่นกัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (The Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด เกี่ยวกับปัญหา การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที (t-test)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบรายคู่ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยวิธีทดสอบของเซฟเฟ

6. สำหรับคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้สรุปและนำเสนอในรูปแบบบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปแยกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี และผลเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค เกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ส่วนตอนที่ 3 เป็นผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค/ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค เกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ผลการวิจัยดังนี้คือ

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 263 คน เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษา-นอกโรงเรียนจังหวัด 116 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 จำแนกเป็นผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอก-โรงเรียน 57 คน หรือร้อยละ 21.7 และหัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพ 59 คน หรือร้อยละ 22.4 และเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัด 147 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 จำแนกเป็นพัฒนาการจังหวัด 58 คนหรือร้อยละ 22 เกษตรจังหวัด 47 คนหรือร้อยละ 17.9 และอุตสาหกรรมจังหวัด 42 คนหรือร้อยละ 16 ทั้งนี้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพของศูนย์ฯ จังหวัดตอบแบบสอบถามมากที่สุด(ร้อยละ 22.4) และอุตสาหกรรมจังหวัด ตอบมาน้อยที่สุด(ร้อยละ 16)

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 263 คน ปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากที่สุดคือ ร้อยละ 23.2 รองลงมาตามลำดับคือ ภาคเหนือร้อยละ 22.8 ภาคกลางร้อยละ 22.4 ภาคใต้ร้อยละ 19.4 และภาคตะวันออก เพียงร้อยละ 12.2

1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนมากที่สุดคือ 182 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมาได้แก่ วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

1.4 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการจัดทำหรือร่วมดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาสตรีเป็นระยะเวลา 9 ปีขึ้นไป จำนวนมากที่สุดคือ 140 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์ในช่วงระยะเวลา 3 ปีขึ้นไป-6 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ผู้ที่มีประสบการณ์ในช่วงระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป-3 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ไม่เคยมีประสบการณ์เลย 26 คนหรือร้อยละ 9.9 มีประสบการณ์ 6 ปีขึ้นไป-9 ปี จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 8.4 และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี 9 คนหรือร้อยละ 3.5

1.5 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพเป็นระยะเวลา 9 ปีขึ้นไปจำนวนมากที่สุดคือ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาตามลำดับได้แก่ผู้ที่มีประสบการณ์ระยะเวลา 3 ปีขึ้นไป-6 ปี จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 13.3 มีประสบการณ์ 6 ปีขึ้นไป-9 ปี จำนวน 30 คนหรือร้อยละ 11.4 ไม่เคยมีประสบการณ์เลย 26 คน หรือร้อยละ 9.9 มีประสบการณ์ 1 ปีขึ้นไป-3 ปี จำนวน 22 คนหรือร้อยละ 8.4 และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี เพียง 6 คนหรือร้อยละ 2.3

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องและดำเนินการประเมินผลในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$ และ 3.52 ตามลำดับ) ส่วนปัญหาด้านการดำเนินงานและด้านการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$ และ 3.24 ตามลำดับ)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่าในส่วนปัญหาด้านการวางแผน เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากในกิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 3.50$) และประสบปัญหาปานกลางในกิจกรรมการจัดทำแผน ($\bar{X} = 3.28$) กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.21$) กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.15$) และกิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ ($\bar{X} = 3.13$) สำหรับปัญหาด้านการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่าประสบปัญหามากในกิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.67$) และกิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ ($\bar{X} = 3.57$) และประสบปัญหาปานกลางในกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.21$) กิจกรรมการบริหารงาน ($\bar{X} = 3.18$) และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนปัญหาด้านการประเมินผลประสบปัญหามากในกิจกรรมการติดตามผล ($\bar{X} = 3.78$) และกิจกรรมการประเมินผลโครงการ ($\bar{X} = 3.51$) และประสบปัญหาปานกลางในเรื่องกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.33$) สำหรับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่าประสบปัญหาในระดับมากทั้งสิ้น ได้แก่ กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.78$) และกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ($\bar{X} = 3.69$)

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านต่าง ๆ โดยละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาในแต่ละเรื่อง ดังนี้

2.1.1 ปัญหาด้านการวางแผน ในการจัดโครงการการศึกษาออก-
โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการวางแผนในแต่ละเรื่องในระดับมากและ
ปานกลาง ดังนี้คือ

ปัญหาด้านการวางแผนที่ประสบในระดับมากเรียงตามลำดับ
คะแนนเฉลี่ย ได้แก่ เรื่องผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี
อย่างครบวงจร ($\bar{X} = 3.77$) ผู้จัดโครงการมีกวางแผนการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียน
ด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้านมากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตร
หรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.65$) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออก-
โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน ขาดการประสานงานเพื่อจัดทำแผนร่วมกัน
ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.61$) และผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะ
ส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน ($\bar{X} = 3.59$)

ส่วนปัญหาด้านการวางแผนที่ประสบในระดับปานกลาง ได้แก่
เรื่องข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน
ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 3.47$)
กลุ่มเป้าหมายสตรี/ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ นับ
ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์
ประสงค์ของโครงการตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.26$) หน่วยงานที่รับผิดชอบ
การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่ม
เป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน ($\bar{X} = 3.12$) แผนงานที่จัดทำขึ้นขาดความชัดเจนก่อให้เกิด
ปัญหาในการดำเนินโครงการ ($\bar{X} = 3.05$) ผู้จัดโครงการไม่เห็นความสำคัญในการสำรวจสภาพ
ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีก่อนจัดโครงการ ($\bar{X} = 3.04$) วัตถุประสงค์และ
จุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงานมัก
กำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.01$) ผู้จัดโครงการกำหนด
กลุ่มเป้าหมายสตรีและพื้นที่เป้าหมายโดยคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานมากกว่าความจำเป็น
และความต้องการที่แท้จริงของสตรี ($\bar{X} = 2.99$) โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพ
ที่จัดอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรีและไม่สอดคล้องกับสภาพและความ
จำเป็นของท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.85$) ผู้บริหารระดับนโยบายของจังหวัดไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำ
โครงการเพื่อพัฒนาอาชีพสำหรับสตรี ($\bar{X} = 2.72$)

2.1.2 ปัญหาด้านการดำเนินงาน ในการจัดโครงการการศึกษา
นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการดำเนินงานในแต่ละเรื่อง ในระดับมาก
และปานกลาง ดังนี้คือ

ปัญหาด้านการดำเนินงานที่ประสบในระดับมาก เรียงตาม
ลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ เรื่องขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ
ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.74$) การจัดกิจกรรมตามโครงการของ
หน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหาย ไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ยอมเข้าร่วมโครงการ
($\bar{X} = 3.68$) วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพต่ำ
($\bar{X} = 3.65$) การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโครงการมักเป็นการตรวจ
เยี่ยมดูงาน โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) การเรียนการสอน
และการดำเนินงานขาดการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
($\bar{X} = 3.62$) ผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะอาชีพเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ
ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.61$) การประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงาน
อื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย ($\bar{X} = 3.57$) และผู้จัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการ
น้อยมาก ($\bar{X} = 3.55$)

ปัญหาด้านการดำเนินงานที่ประสบในระดับปานกลาง ได้แก่
เรื่องไม่มีการนำผลการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการแต่ละครั้งมาใช้ปรับปรุงงาน
($\bar{X} = 3.48$) กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น
ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ ($\bar{X} = 3.39$) สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสมกับสภาพของ
กลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 3.34$) ขาดผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญด้านเนื้อหาในสาขาวิชา
ที่กลุ่มเป้าหมายสตรีต้องการ ($\bar{X} = 3.11$) ผู้สอนขาดประสบการณ์และความชำนาญด้านเทคนิค
วิธีการสอนและถ่ายทอดทักษะด้านอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีโดยเฉพาะ ($\bar{X} = 3.02$) หน่วยงาน
ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพ ไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนา
สตรี จึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์สำหรับโครงการส่งเสริมอาชีพสำหรับ
สตรีเป็นพิเศษ ($X = 3.01$) การเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ
ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.01$) ช่วงเวลาที่จัดการ
เรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 2.92$) ผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของ
การพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้นขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล
($\bar{X} = 2.85$) การบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วน
ภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนิน-

งาน ($\bar{X} = 2.80$) กลุ่มเป้าหมายสตรีมาเข้าร่วมโครงการเพราะถูกเกณฑ์หรือบังคับมากกว่า ความสมัครใจ ($\bar{X} = 2.73$) และสถานที่ที่จัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 2.58$)

2.1.3 ปัญหาด้านการประเมินผล ในการจัดโครงการการศึกษา
นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ประสบปัญหาด้านการประเมินผลในแต่ละเรื่องในระดับมาก
และปานกลาง ดังนี้คือ

ปัญหาด้านการประเมินผลที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ เรื่อง
ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ ($\bar{X} = 3.87$) ขาดการติดตาม
ผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ ($\bar{X} = 3.70$) กลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการ
ประเมินผล ($\bar{X} = 3.56$) การประเมินผลโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี
มักประเมินด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ ($\bar{X} = 3.56$) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการ
ประเมินผลโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ($\bar{X} = 3.51$)

ปัญหาด้านการประเมินผลที่ประสบในระดับปานกลาง ได้แก่
เรื่องไม่มีการนำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพัฒนาการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียน
ด้านอาชีพสำหรับสตรีในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 3.43$) ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงาน
ของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรจะแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.34$) และหน่วยงาน/
ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและปรับปรุงให้มีประสิทธิ-
ภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.22$)

2.1.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ในการจัดโครงการ
การศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในแต่ละ
เรื่องในระดับมากและปานกลาง ดังนี้คือ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องที่ประสบในระดับมาก
ได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจาก
โครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมีมันใจ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.11$) โครงการการศึกษา
นอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่จัดขึ้น มักไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องอื่นใดอีก หลังจากฝึกอบรมด้าน
ทักษะอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว ($\bar{X} = 3.85$) ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัด
กิจกรรมต่อเนื่องหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรี ($\bar{X} = 3.80$) ขาดการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่ม
เป้าหมายที่เข้าร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.66$) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ
ด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง
ที่ประสบในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการ
มาใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.35$)

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้าน โดยส่วนรวม ผลการวิจัยพบว่าเจ้าหน้าที่ ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า ในส่วน ปัญหาด้านการวางแผน ปัญหาด้านการดำเนินงาน และปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกกิจกรรม ส่วนปัญหาด้าน การประเมินผล เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ใน กิจกรรมการประเมินผลโครงการและกิจกรรมการติดตามผล และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมเรื่องกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพียงกิจกรรมเดียว โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคิดเห็นว่ากิจกรรมข้างต้นประสบปัญหา ในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นรายชื่อโดยละเอียด ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 ปัญหาด้านการวางแผน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการวางแผน ทั้งหมด 13 ข้อ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็น ส่วนใหญ่ (8 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 5 ข้อ ได้แก่ เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐ และเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ซ้ำซ้อนกัน เรื่องข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนา สตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี เรื่องผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริม สำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน เรื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนขาดการประสาน- งาน เพื่อจัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร ซึ่งเมื่อพิจารณา

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเห็นว่า การวางแผนในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบ ปัญหาในเรื่องข้างต้นในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ยกเว้นข้อปัญหาเรื่องข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสตรีและการพัฒนาสตรีที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายสตรี ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด คิดเห็นว่าประสบปัญหาในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคิดเห็น

2.2.2 ปัญหาด้านการดำเนินงาน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการดำเนินงานทั้งหมด 20 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (18 ข้อปัญหา) และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องการบริหารงานโครงการ ส่วนใหญ่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน และเรื่องการเรียนรู้การสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องความคิดเห็นว่า การดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหา 2 เรื่องข้างต้นในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น

2.2.3 ปัญหาด้านการประเมินผล ในจำนวนข้อปัญหาด้านการประเมินผล 8 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (6 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อปัญหา ได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล และเรื่องผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่มักไม่ยอมรับว่าการดำเนินงานของตนมีข้อบกพร่อง ซึ่งควรแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหา 2 เรื่อง ข้างต้นในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น

2.2.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ในจำนวนข้อปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง 6 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 รวม 4 ข้อปัญหา และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อปัญหา ได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้

ที่ได้รับจากโครงการมาใช้ประโยชน์ และเรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องประสบปัญหา 2 เรื่องนี้ในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดคิดเห็น

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม ผลการวิจัยพบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

เมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค เป็นรายชื่อโดยละเอียดปรากฏผลดังนี้

2.3.1 ปัญหาด้านการวางแผน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการวางแผนทั้งหมด 13 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (12 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียวคือ เรื่องวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงานมักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่าไม่อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3.2 ปัญหาด้านการดำเนินงาน ในจำนวน ข้อปัญหาด้านการดำเนินงาน 20 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ .05 เกือบทั้งหมด (19 ข้อปัญหา) และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียว ได้แก่ เรื่องผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่าไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3.3 ปัญหาด้านการประเมินผล จากจำนวนข้อปัญหาด้านการประเมินผลทั้งหมด 8 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกข้อปัญหา

2.3.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง จากจำนวนข้อปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องรวม 6 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งหมดทุกข้อปัญหา

2.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

เมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า ในส่วนปัญหาด้านการวางแผน ปัญหาด้านการดำเนินงาน และปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกกิจกรรม ส่วนปัญหาด้านประเมินผล เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมการประเมินผลโครงการ และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมการติดตามผล และกิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงาน อยู่ใน 5 ภาค เป็นรายชื่อโดยละเอียด ปรากฏผลดังต่อไปนี้

2.4.1 ปัญหาด้านการวางแผน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการวางแผน 13 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (11 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 2 ข้อปัญหา ได้แก่ เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้าน อาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน และเรื่อง ผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาด และงานอาชีพก่อน และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่าในเรื่องหน่วยงาน ที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องผู้จัด โครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและ งานอาชีพก่อนนั้น พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคเหนือมีความเห็นว่ามีปัญหาใน เรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคกลางและภาคตะวันออก ส่วน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคอื่น ๆ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4.2 ปัญหาการดำเนินงาน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการ ดำเนินงานทั้งหมด 20 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (17 ข้อปัญหา) และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อปัญหา ได้แก่ เรื่องการบริหารงานโครงการส่วนใหญ่รวมอำนาจ ไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติขาดความกระตือรือร้นและขาด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน เรื่องการจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหาย ไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ยอมเข้าร่วมโครงการ และเรื่องการประสาน โครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อย และเมื่อทดสอบความ แตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน ภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4.3 ปัญหาการประเมินผล ในจำนวนข้อปัญหาด้านการ ประเมินผล 8 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (6 ข้อปัญหา) และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 2 ข้อ ได้แก่ เรื่องขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ และเรื่องหน่วยงาน/ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญในการทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง จากจำนวนข้อปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องรวม 6 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (5 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียวเท่านั้น ได้แก่ เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเห็นว่า มีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใต้ ส่วนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคอื่น ๆ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานและด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า ในส่วนปัญหาด้านการวางแผน เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค

มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ และกิจกรรมการจัดทำแผน และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาด้านการดำเนินงาน ด้านการประเมินผลและด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกกิจกรรม

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค เป็นรายชื่อโดยละเอียด ปรากฏผลดังนี้

2.5.1 ปัญหาด้านการวางแผน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการวางแผนทั้งหมด 13 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (10 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อปัญหา ได้แก่ เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน เรื่องผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีโดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน และเรื่องผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.5.2 ปัญหาด้านการดำเนินงาน ในจำนวนข้อปัญหาด้านการดำเนินงานทั้งหมด 20 ข้อปัญหา เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทั้งหมด (19 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียว ได้แก่ เรื่อง กลุ่มเป้าหมายสตรีมีอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถมาเข้าร่วมโครงการได้ เช่น ฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่อนุญาต ฯลฯ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในภาคเหนือมีความเห็นว่า การจัดโครงการการศึกษาออก-

โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาเรื่องนี้ในระดับมากกว่าที่เจ้าหน้าที่ในภาคใต้คิดเห็น สำหรับเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาข้อนี้ไม่แตกต่างกัน

2.5.3 ปัญหาด้านการประเมินผล ในจำนวนข้อปัญหาด้านการประเมินผล 8 ข้อปัญหา เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (7 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียวคือ เรื่องขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.5.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง จากจำนวนข้อปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องรวม 6 ข้อปัญหา เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (4 ข้อปัญหา) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อปัญหาได้แก่เรื่องขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีและเรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ในเรื่องขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการแนะแนวอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีนั้น ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ พบว่า เจ้าหน้าที่ในภาคเหนือมีความเห็นว่ามีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ในภาคใต้ ส่วนเจ้าหน้าที่ในภาคอื่น ๆ มีความเห็นเกี่ยวกับข้อปัญหานี้ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาอกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาอกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มเห็น

ด้วยกับแนวทางทุกด้านในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แนวทางการจัดกิจกรรม ต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.07$) แนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.86$) แนวทางการวางแผน ($\bar{X} = 3.76$) และแนวทางการประเมินผล ($\bar{X} = 3.72$)

เมื่อจำแนกแนวทางด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นด้วยกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกกิจกรรมในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.11$) กิจกรรมการแนะแนวอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$) กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.94$) กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.86$) กิจกรรมการบริหารงาน ($\bar{X} = 3.85$) กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.85$) กิจกรรมการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.79$) กิจกรรมการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.76$) กิจกรรมการติดตามผล ($\bar{X} = 3.76$) กิจกรรมการจัดทำแผน ($\bar{X} = 3.75$) กิจกรรมการทบทวนและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.73$) กิจกรรมการประเมินโครงการ ($\bar{X} = 3.72$) กิจกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ ($\bar{X} = 3.71$) กิจกรรมการจำแนกอาชีพจากความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 3.66$) กิจกรรมการนิเทศ/ประเมินความก้าวหน้าของโครงการ ($\bar{X} = 3.66$)

เมื่อพิจารณาแนวทางด้านต่าง ๆ โดยละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในแต่ละเรื่อง ดังนี้

3.1.1 แนวทางการวางแผน ในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีแนวทางการวางแผนในแต่ละเรื่อง ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับมากและปานกลาง ดังนี้คือ

แนวทางการวางแผนที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ เรื่อง จัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของสตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและนโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัด ($\bar{X} = 4.07$) ศึกษาข้อมูล กชช. 2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น ($\bar{X} = 3.93$) เปิดโอกาสให้ผู้นำท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติเข้าร่วมในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี และพื้นที่เป้าหมายของโครงการ โดยการสอบถามความคิดเห็นหรือเชิญให้เข้าร่วมในการ

ประชุมร่วมกับผู้จัดโครงการ ($\bar{X} = 3.89$) จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ ($\bar{X} = 3.89$) ในแผนปฏิบัติการ ต้องกำหนดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีกลุ่มเป้าหมาย โดยชัดเจน รวมทั้งกำหนดบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงาน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนด้วย ($\bar{X} = 3.85$) ศึกษาถึงจุดเน้นของแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาสตรี แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้การพัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ($\bar{X} = 3.84$) กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีพ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสภณิเด็ก ฯลฯ ($\bar{X} = 3.84$) กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนในแผนงาน เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.83$) จัดการประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่เป้าหมายต่าง ๆ ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อลดการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.81$) จัดการประชุมระหว่างผู้ชำนาญการด้านการพัฒนาอาชีพ/ด้านการพัฒนาสตรี/ด้านการตลาด/และหน่วยงานผู้จัดโครงการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์อาชีพที่ควรส่งเสริมสำหรับสตรีในพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดแล้ว ($\bar{X} = 3.71$) มีแบบสอบถามที่ทันสมัย และตรงกับปัญหา/ความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 3.68$) จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนงานโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยประกอบด้วยนิทวาทแผนการศึกษาออกโรงเรียน ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสตรี/ผู้นำท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.67$) จัดการอบรมด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro-planning) แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ตลอดจนผู้นำท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.66$) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีร่วมมือกันแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายสตรีในหลายรูปแบบ เช่น รายงานประจำเดือน จดหมายข่าว เอกสารข้อมูลสถิติ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.65$)

แนวทางการวางแผนที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับปานกลาง มีเพียงแนวทางเดียว ได้แก่ เรื่องวางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขั้วรถรับจ้าง เป็นต้น ($\bar{X} = 3.02$)

3.1.2 แนวทางการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการดำเนินงานในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกเรื่องในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่แนวทาง

เรื่องสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$) ประสานงานขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้านในท้องถิ่นตลาดจนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ ($\bar{X} = 4.05$) จัดหาวิทยากรท้องถิ่นที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่กลุ่มเป้าหมายต้องการมาสองกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.03$) เจ้าหน้าที่โครงการควรไปเยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์โครงการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจโครงการอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.02$) จัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ เช่น จัดทัศนศึกษาดูงานอาชีพ จัดนิทรรศการอาชีพ ไปฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงาน/สถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.90$) ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด/ภูมิภาคเดียวกัน เพื่อขอบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์สำหรับโครงการ ($\bar{X} = 3.88$) ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีเป็นผู้กำหนดช่วงเวลาและสถานที่จัดการเรียนการสอนเอง ($\bar{X} = 3.88$) จัดกิจกรรมการศึกษาตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ไม่ทิ้งช่วงหรือขาดหายไป ($\bar{X} = 3.86$) ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่พัฒนาอื่น ๆ มาเป็นวิทยากรเสริมทักษะความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น การทำบัญชี การจัดการ การสหกรณ์ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.85$) จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนแนวทางดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ ($\bar{X} = 3.83$) ให้ผู้นำท้องถิ่นหรืออาสาสมัครในท้องถิ่นช่วยในการประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมาย เช่น ชี้แจงรายละเอียดโครงการแก่กลุ่มเป้าหมาย จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์อย่างง่าย ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.81$) จัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น ($\bar{X} = 3.81$) จัดอบรมเทคนิคการสอน/ถ่ายทอดความรู้ด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ แก่ผู้สอนโดยสม่ำเสมอ ปีละ 2-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.79$) จัดการนิเทศ/ตรวจเยี่ยมการจัดดำเนินงานโครงการเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละครั้ง ($\bar{X} = 3.78$) จัดการประชาสัมพันธ์โครงการแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่องทั้งก่อนและระหว่างดำเนินงานโครงการ ($\bar{X} = 3.75$) จัดการอบรมผู้ปฏิบัติงานในระดับพื้นที่เกี่ยวกับทักษะความรู้ด้านการดำเนินงานการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพและเทคนิคการพัฒนาสตรี เป็นระยะ ๆ ปีละ 2-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.63$) จัดการประชุมสัมมนาเพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการและร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงาน ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง ($\bar{X} = 3.53$)

3.1.3 แนวทางการประเมินผล เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการประเมินผลในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกเรื่องในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แนวทางเรื่องจัดการประเมินติดตามผลอย่างต่อเนื่องทั้งระหว่างโครงการ เสร็จสิ้นโครงการใหม่ ๆ และภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วระยะหนึ่ง ($\bar{X} = 3.83$) จัดรูปแบบการประเมินผลที่มุ่งประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการจัดโครงการและความสามารถในการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของสตรี ($\bar{X} = 3.75$) จัดการประชุมสัมมนา เพื่อทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาและหาแนวทางปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.73$) จัดการประชุมปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่/บุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการร่วมกัน ($\bar{X} = 3.70$) แพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีเพื่อใช้ประโยชน์ ในรูปของเอกสารรายงานจดหมายข่าว ฯลฯ ($\bar{X} = 3.70$) ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มสตรีให้ช่วยในการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 3.69$) ให้กลุ่มเป้าหมายสตรีมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น ช่วยสำรวจข้อมูลหรือประเมินผลร่วมกับเจ้าหน้าที่โครงการเป็นต้น ($\bar{X} = 3.62$)

3.1.4 แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกเรื่องในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แนวทางเรื่องหลังจากการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแล้ว ควรส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายสตรีจัดตั้งกลุ่มอาชีพขึ้นภายในท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.19$) จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนหรือระดมเงินออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุน สำหรับประกอบอาชีพใหม่ของกลุ่มเป้าหมายสตรี ($\bar{X} = 4.15$) ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.10$) ขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้การดูแล แนะนำและส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มเป้าหมายสตรีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.98$) จัดกิจกรรมการแนะแนวอาชีพอย่างต่อเนื่อง และหลายรูปแบบ เช่น ติดต่อทางจดหมาย มาปรึกษาด้วยตนเอง จัดส่งเอกสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ จัดพบกลุ่ม จัดงานตลาดนัดอาชีพ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.95$)

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษา-ออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อจำแนกแนวทางด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นรายชื่อโดยละเอียดปรากฏผลดังนี้

3.2.1 แนวทางการวางแผน ในจำนวนแนวทางด้านการวางแผน ทั้งหมด 15 ข้อ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ (12 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียง 3 ข้อ ได้แก่แนวทางเรื่อง จัดทำการศึกษา/วิเคราะห์สภาพพื้นที่เป้าหมาย (Community Analysis) โดยละเอียด เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา/ความจำเป็น/ความต้องการของท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายสตรี ตลอดจนสภาพทรัพยากรในท้องถิ่น ก่อนจัดทำโครงการ เรื่องจัดลำดับความ สำคัญของอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรีภายในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของ สตรี ทรัพยากรท้องถิ่นและนโยบายการส่งเสริมอาชีพของจังหวัดและเรื่องวางแผนส่งเสริมอาชีพ ใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับ แนวทาง 2 ข้อแรกในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ส่วนแนวทางเรื่องวางแผนส่งเสริม อาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถรับจ้าง เป็นต้น นั้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด เห็นด้วยกับแนวทางข้อนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 แนวทางการดำเนินงาน ในจำนวนแนวทางด้านการ ดำเนินงานทั้งหมด 17 ข้อ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับ แนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทั้งหมด (15 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ .05 เพียง 2 ข้อเท่านั้น ได้แก่ แนวทางเรื่องประสานงานขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชนบท 5 กระทรวงหลัก/คณะกรรมการสภาตำบล/คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน/กลุ่มแม่บ้านในท้องถิ่นตลอดจนผู้นำท้องถิ่นมาร่วมในการจัดดำเนินงานโครงการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ และเรื่องจัดตั้งแหล่งความรู้ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางข้อแรกในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ส่วนแนวทางข้อหลังนั้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดเห็นด้วยกับแนวทางนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2.3 แนวทางการประเมินผล ในจำนวนแนวทางด้านการประเมินผลทั้งหมด 7 ข้อ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทั้งหมดทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2.4 แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ในจำนวนแนวทางด้านการกิจกรรมต่อเนื่องรวม 5 ข้อ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียวได้แก่ แนวทางเรื่องร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางข้อนี้ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทั้งด้านการวางแผน ด้วยการดำเนินงาน ด้านการประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อจำแนกแนวทางด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค เป็น รายข้อโดยละเอียด ปรากฏผลว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทาง ทั้งหมดทุกข้อ (44 ข้อ) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

เมื่อจำแนกแนวทางด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค เป็นรายข้อโดยละเอียดปรากฏผลดังนี้

3.4.1 แนวทางการวางแผน ในจำนวนแนวทางด้านการวางแผน ทั้งหมด 15 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (14 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงแนวทางเดียว ได้แก่ แนวทางเรื่องศึกษาข้อมูล กขช. 2 ค. และ ข้อมูลอื่น ๆ เพื่อให้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการ ที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่ อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

3.4.2 แนวทางการดำเนินงาน ในจำนวนแนวทางด้านการดำเนินงานทั้งหมด 17 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (16 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียว ได้แก่ แนวทางเรื่องจัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนแนวทางดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใด มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4.3 แนวทางการประเมินผล ในจำนวนแนวทางด้านการประเมินผลทั้งหมด 7 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวทั้งหมดทุกข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4.4 แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ในจำนวนแนวทางด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องรวม 5 ข้อ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวทุกข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีแต่ละด้านโดยส่วนรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อจำแนกแนวทางด้านต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางทุกกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการ การศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีเป็นรายข้อโดยละเอียด ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ

จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค ปรากฏผล ดังนี้

3.5.1 แนวทางการวางแผน ในจำนวนแนวทางการวางแผน ทั้งหมด 15 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาคมีความ เห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (14 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียว ได้แก่ แนวทางเรื่องศึกษา ข้อมูล กชช. 2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายนั้น และเมื่อ ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.5.2 แนวทางการดำเนินงาน ในจำนวนแนวทางการ ดำเนินงานทั้งหมด 17 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ (16 ข้อ) และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงข้อเดียว ได้แก่ เรื่องจัด ประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการตลอดจนแนวทาง ดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่แล้ว พบว่า ไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความ เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.5.3 แนวทางการประเมินผล ในจำนวนแนวทางการ ประเมินผลทั้งหมด 7 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวทั้งหมดทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.5.4 แนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ในจำนวนแนวทางการ จัดกิจกรรมต่อเนื่องทั้งหมด 5 ข้อ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางดังกล่าวทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยข้างต้นเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาทุกด้านและทุกเรื่องในระดับมากหรือปานกลางทั้งสิ้น ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นข้อยืนยันถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ในสภาพการปฏิบัติงานจริง การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต้องประสบปัญหาอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

จากผลการวิจัยซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องและด้านการประเมินผลในระดับมาก และประสบปัญหาด้านการวางแผนและการดำเนินงานในระดับปานกลางนั้น จากการศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของผู้วิจัยเองซึ่งได้เข้าร่วมในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมาบ้าง ผู้วิจัยมองเห็นว่าการที่เจ้าหน้าที่คิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมต่อเนื่องและด้านการประเมินผลมีมากกว่าด้านการวางแผนและด้านการดำเนินงานนั้น อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวพิจารณาเห็นว่า ปัญหาด้านการวางแผนและด้านการดำเนินงาน แม้จะมีอยู่ไม่น้อยเช่นกัน แต่ก็อาจแก้ไขให้ลดน้อยลงได้ หากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายพยายามร่วมมือและประสานงานกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพราะปัญหาด้านการวางแผนและด้านการดำเนินงานส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การขาดข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงาน การขาดแคลนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดโครงการ ตลอดจนการที่เจ้าหน้าที่/หน่วยงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรี ในขณะที่ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องและด้านการประเมินผลนั้น มีปัจจัยด้านสภาพท้องถิ่น สภาพของสตรีกลุ่มเป้าหมายเอง รวมทั้งสภาพการอาชีพ/การตลาดร่วมอยู่ด้วย ซึ่งยากต่อการควบคุมและแก้ไข

จากการพิจารณาผลการวิจัยเมื่อจำแนกปัญหาด้านการต่าง ๆ ออกเป็นกลุ่มกิจกรรมแล้ว จะเห็นได้ว่า ข้อสันนิษฐานข้างต้นของผู้วิจัยเป็นไปได้อย่างมาก กล่าวคือ ปัญหาใดก็ตามที่มีปัจจัยด้านสภาพท้องถิ่น สภาพสตรีกลุ่มเป้าหมาย และการอาชีพ/การตลาดร่วมอยู่ด้วยแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าปัญหานั้น ๆ เป็นปัญหามาก เช่น กิจกรรม

จำแนกออาชีพจากความต้องการของสังคม กิจกรรมการจัดกิจกรรมให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพ กิจกรรมการติดตามผลและประเมินผลโครงการ กิจกรรมการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่กลุ่ม เป้าหมาย และกิจกรรมแนะแนวอาชีพ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในรายละเอียดแต่ละด้านแล้ว พบว่า ในส่วนปัญหาด้านการวางแผน เจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับปัญหาเรื่อง "ผู้วางแผนไม่ได้จัดทำแผนงานของโครงการเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีอย่างครบวงจร" ในอันดับสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการสัมมนาเรื่อง งานพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน ระหว่างวันที่ 26-28 มีนาคม 2530 ซึ่งระบุไว้เช่นกันว่า ปัญหาสำคัญในการส่งเสริมการมีงานทำของสตรีคือ หน่วยงานมักดำเนินการส่งเสริมไม่ต่อเนื่องและครบวงจร (คณะอนุกรรมการสัมพันธ์ระหว่างประเทศและคณะอนุกรรมการประสานงานและปฏิบัติงานพัฒนาสตรีในคณะกรรมการพัฒนาสตรีแห่งชาติ ม.ป.ป.ร. 147) ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ จะมุ่งส่งเสริมการจัดทำแผนงานเพื่อพัฒนาอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายในลักษณะ "ครบวงจร" เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทักษะความรู้ที่ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้ทันที ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่องของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในส่วนนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า มาตรการในการพัฒนาอาชีพที่สำคัญประการหนึ่ง คือ "จัดการศึกษาฝึกอบรมแบบครบวงจรทั้งในด้านวิชาการอาชีพ การตลาด การจัดการ การลงทุน การเงินและการบัญชี เพื่อส่งเสริมการสร้างงาน การประกอบอาชีพส่วนตัว และการรวมกลุ่มกันประกอบธุรกิจการอาชีพขนาดเล็ก" (กรมการศึกษาออกโรงเรียน 2530: 50)

ข้อปัญหาด้านการวางแผน ที่น่าสนใจอีกข้อหนึ่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับรองจากข้อปัญหาข้างต้นคือ เรื่อง "ผู้จัดโครงการมักวางแผนการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้านมากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ" จากการศึกษาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในอดีต จะพบว่า หน่วยงานต่าง ๆ มุ่งเน้นเนื้อหาอาชีพด้านเกษตรกรรมและหัตถกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจากงานวิจัยเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีชนบททางเศรษฐกิจและสังคมของกรมการพัฒนาชุมชน พบว่า "การฝึกอาชีพจึงผูกพันอยู่กับบทบาทดั้งเดิมและตายตัว . . . หลักสูตรการฝึกอาชีพทั้งที่หน่วยงานรัฐบาลและองค์กรเอกชนจัดเพื่อสตรีส่วนใหญ่ก็มุ่งเน้นแต่บทบาทแม่บ้าน เช่น ทำอาหาร เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์ดอกไม้" (กรมการ-พัฒนาชุมชน 2524: 78) และจากรายงานการศึกษาเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาวของคณะ-

ทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว พบว่า "ผู้จัดโครงการมักเน้นบทบาทและหน้าที่ของสตรีตามแนวคิดดั้งเดิมที่สตรีมีหน้าที่เป็นแม่บ้าน เป็นภรรยาที่ดี ดังนั้นจึงพบว่า โครงการอบรมสตรีชนบทจำนวนมากเน้นเรื่องต่อไปนี การจัดบ้าน การทำดอกไม้ประดิษฐ์ การตัดเย็บเสื้อผ้า" (คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว 2524: 5-12) แต่ในปัจจุบันได้เกิดแนวคิดในการพัฒนาสตรีด้านอาชีพ ลักษณะใหม่ขึ้นคือ โครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีควรมุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มพูนรายได้ของครอบครัวของสตรีชนบท ซึ่งมีอาชีพหลักคือการเกษตรอยู่แล้ว และมุ่งส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี ซึ่งผลงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดของการเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรแก่สตรี ได้แก่ งานวิจัยของผาสุก พงษ์ไพจิตร เรื่องสตรีเกษตรกร ที่พบว่า สตรีเกษตรกรไทยตื่นตัวที่จะเรียนรู้วิชาการเกษตรมาก และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้มากกว่าต้องการเพียงหัดทำกับข้าวในบ้านหรือทำการฝีมือเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างที่หน่วยงานทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนมักนำไปเสนอ และผลการวิจัยเรื่อง "A Seven-Country Survey on the Roles of Woman in Rural Development" ของกลุ่มนักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันและนักวิชาการท้องถิ่นตามโครงการสัญญาการพัฒนาระหว่างประเทศซึ่งพบว่า ในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนารายได้สตรีและระบบเศรษฐกิจในครัวเรือน ถ้าเป็นการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตทางการเกษตรโดยตรงจะประสบผลสำเร็จมากกว่ากิจกรรมประเภทสวัสดิการในครัวเรือน นอกจากนี้ สุริดา แสนสุข ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานรัฐบาลในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยังได้เสนอแนวคิดด้านนี้อีกว่า (สุริดา แสนสุข 2527: 318)

จากการวิจัยพบว่า หน่วยงานรัฐบาลมีบทบาทในการให้การศึกษาอบรมความรู้ทางด้านการเกษตรแก่สตรีน้อยแต่ให้กับบุรุษมาก ผู้วิจัยเสนอแนะให้หน่วยงานรัฐบาลให้การศึกษาแก่สตรีทางด้านการเกษตร โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับการเกษตรแผนใหม่ การใช้เครื่องทุ่นแรง บัญย ฯลฯ ทั้งนี้เพราะความรู้ทางด้านการเกษตรเป็นความรู้ที่จำเป็นสำหรับสตรีไม่น้อยกว่าความรู้ด้านอื่น ๆ เพราะสตรีอันเป็นกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาของหน่วยงานรัฐบาล ส่วนใหญ่ก็เป็นสตรีชนบทซึ่งทำอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักเคียงบ่าเคียงไหล่กับชาย ดังนั้นการให้ความรู้ทางด้านการเกษตรจึงจำเป็นสำหรับสตรีและช่วยให้สตรีได้มีความรู้ใหม่ ๆ ที่จะนำไปใช้ปรับปรุงการเกษตรในไร่นาของตนเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้ครอบครัว และขณะเดียวกันก็เป็น การเพิ่มคุณภาพของผลผลิตอีกด้วย

ส่วนข้อเสนอแนะแนวคิดเรื่องการส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี ได้แก่ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับสตรีภายใต้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาออกโรงเรียน ครั้งที่ 1/2531 ซึ่งระบุว่า "อาจส่งเสริมให้สตรีลองทำอาชีพที่ไม่เคยทำมาก่อน เช่น ซ่อมรองเท้า ซ่อมเครื่องยนต์ ขับรถสองแถว ฯลฯ" (กรมการศึกษาออกโรงเรียน

อัตสำเนา: 8)

ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความ
 คิดเห็นว่า ข้อปัญหาเรื่อง "ผู้จัดโครงการมีวางแผนการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้าน
 อาชีพสำหรับสตรีโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้านมากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือ
 ส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ " ประสบปัญหาในระดับมาก นอกจากจะสอดคล้องกับผลงานวิจัยและรายงาน
 การประชุมสัมมนาข้างต้นแล้ว ยังทำให้สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวเห็นด้วยกับแนวคิดของการมุ่ง
 ส่งเสริมทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ แก่สตรีมากกว่าการจัด
 โครงการที่มุ่งเน้นบทบาทแม่บ้านเช่นที่เป็นมา

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า ข้อปัญหาที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ เรื่องขาดบุคลากรที่มีความรู้
 ความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายเห็นช่องทางประกอบอาชีพ เรื่อง
 การจัดกิจกรรมตามโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ มักขาดหาย ไม่ต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเป้าหมายไม่
 ใฝ่อยากเข้าร่วมโครงการ เรื่องวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและมี
 คุณภาพต่ำ เรื่องการนิเทศและประเมินความก้าวหน้าของโครงการมักเป็นการตรวจเยี่ยมดูงาน
 โดยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น เรื่องการเรียนการสอนและการดำเนินงานขาด
 การนิเทศและประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เรื่องผู้สอนมักเน้นเนื้อหาทักษะ
 อาชีพเท่านั้น โดยไม่ได้เสริมกิจกรรม/ความรู้อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เรื่องการ
 ประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกันยังมีน้อยและเรื่องผู้จัด
 โครงการประชาสัมพันธ์โครงการน้อยมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของสุมาลี ปิตยานนท์
 เรื่องสถานการณ์การจัดอบรมวิชาชีพระยะสั้น การวิจัยของบุญถม แสงเพชร เรื่องสภาพการจัด
 การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการวิจัยของสุริดา แสนสุข เรื่องบทบาทของหน่วยงานรัฐบาลใน
 การให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ผลงานวิจัยดังกล่าวได้พบปัญหาใน
 การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้
 เป็นส่วนใหญ่

ข้อปัญหาด้านการดำเนินงานที่น่าสังเกต คือ เรื่อง "ช่วงเวลาจัดการเรียนการสอน
 ไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายสตรี" ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลางเท่านั้น ในขณะที่งานวิจัยของสุริดา แสนสุข พบว่า
 "ปัญหาในการฝึกอบรมให้ความรู้แก่สตรีมีมากในเรื่องที่สตรีไม่มีเวลามารับการอบรม"

(สุริดา แสนสุช 2527: 307) ซึ่งรายงานการประเมินผลโครงการพัฒนาความเป็นอยู่ของสตรีในชนบท จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2521-2523 ได้ระบุปัญหาไว้เช่นกันว่า "มีปัญหาในเรื่องระยะเวลาที่จะรวมกลุ่มของสมาชิกสตรีที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มักเป็นปัญหาที่ว่างไม่ตรงกัน และในบางครั้งเกี่ยวเนื่องกับระยะเวลาของการประกอบอาชีพหลักด้วย" (กรมการพัฒนารัฐบาล 2524: 38) ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อปัญหานี้ทำให้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัด ซึ่งไม่ได้คลุกคลีกับการปฏิบัติงานในพื้นที่โดยตรง จึงมองเห็นปัญหานี้ไม่ร้ายแรงเท่าที่เจ้าหน้าที่ระดับพื้นที่ประสบจริงก็ได้

ส่วนปัญหาด้านการประเมินผล เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า ข้อปัญหาเรื่อง "ขาดแคลนงบประมาณในการติดตามผลสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ" และเรื่อง "ขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ" ประสบปัญหาในระดับมากเป็นอันดับสูงสุด สาเหตุอาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่า การติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลา งบประมาณและบุคลากรเป็นจำนวนมาก ดังนั้น หน่วยงานส่วนใหญ่มีกละเลงกิจกรรมนี้เสีย นอกจากนี้ กลุ่มเป้าหมายสตรีมักย้ายถิ่น เพื่อหางานทำบ่อยมาก ทำให้การติดตามผลเป็นปัญหามาก ซึ่งในเรื่องนี้ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ได้กล่าวไว้เช่นกันว่า "ระบบการรายงานการติดตามผลและการควบคุมโครงการพัฒนาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการยังไม่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ระบบราชการไม่ได้สนใจอย่างจริงจัง เมื่อโครงการดำเนินการไปแล้วก็แล้วกัน จะเป็นประโยชน์มากน้อยต่อประชาชนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ขอให้ทำตามที่เจ้าสังกัดสั่งแล้วก็ใช้ได้ การรายงานผลมักกระทำกันในรูปแบบเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพและมุ่งหวังเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานมากกว่าการวิเคราะห์ผลประโยชน์ต่อประชาชนในเขตโครงการ" (ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ม.ป.ป.: 3 อ้างใน สุริดา แสนสุช 2527: 312)

สำหรับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่า ข้อปัญหาเรื่อง "กลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ" ประสบปัญหาในระดับมากเป็นอันดับสูงสุด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมามากมายที่ระบุไว้ตรงกันว่า ปัญหาสำคัญที่สุดประการหนึ่งของการพัฒนาอาชีพสตรีสำหรับสตรี คือ เรื่องเงินทุนและการตลาด เช่น การวิจัยของเนาวรัตน์ พลายน้อยและคณะ เรื่องการประเมินผลโครงการพัฒนาความเป็นอยู่ของสตรีในชนบท จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบว่า ปัญหาที่พบในการพัฒนาสตรี คือ ขาดทุนในการดำเนินงานค่อนข้างจำกัดและสตรีขาดความรู้ความเข้าใจในการหาแหล่งเงินทุน ส่วนวัลยา ชูประดิษฐ์ ได้ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์การเอกชนสตรีในการจัดการศึกษาแก่สตรีไทย เพื่อพัฒนาตนเองและพบว่า ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพทางด้านหัตถกรรมและงานฝีมือ คือ ขาดการพัฒนา

รูปแบบใหม่ ๆ ให้ทันสมัยและขาดตลาด เช่นเดียวกับสุริดา แสนสุข ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานรัฐบาลในการให้การศึกษาแก่สตรีไทยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ก็พบว่า ปัญหาในการให้การศึกษาอบรมทางด้านวิชาชีพ เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐบาลเห็นว่า มีปัญหามากในด้านการตลาด และจากการประเมินผลโครงการพัฒนาสตรีระดับจุลภาค: โครงการเพิ่มพูนรายได้ของสตรีชนบทของกรมการพัฒนาชุมชน พบว่า "ในการประกอบอาชีพนั้น ไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะดำเนินการจนสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสตรีให้มากพอจำหน่ายเป็นรายได้ของครอบครัว" (กรมการพัฒนาชุมชน 2523: 51) ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การพัฒนาอาชีพสตรีส่วนใหญ่จะมุ่งส่งเสริมอาชีพด้านหัตถกรรมและงานฝีมือตั้งได้กล่าวแล้ว ก่อให้เกิดปัญหาด้านการตลาดและเงินทุนตามมา ซึ่งถ้าหากหน่วยงานเปลี่ยนแนวคิดมาจัดโครงการที่มุ่งส่งเสริมทักษะด้านการผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของครอบครัวสตรีอยู่แล้ว สตรีก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมร่วมกับครอบครัวได้ และคงลดปัญหาด้านการตลาดและเงินทุนลงได้บางส่วน

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ซึ่งกำหนดไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า แม้หน่วยงานที่จัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีชนบท ซึ่งมีอยู่มากมายทั้งภาครัฐและเอกชน จะมียุทธวิธีและรายละเอียดกระบวนการจัดโครงการของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกันไป แต่จากการศึกษาพบว่า เมื่อปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ชนบทแล้ว หน่วยงานมักประสบปัญหาในการจัดดำเนินโครงการคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประสานงาน การกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ การตลาด การติดตามผล ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาปัญหาด้านต่าง ๆ ในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีข้อปัญหาบางเรื่องที่เจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกัน เช่น เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ซ้ำซ้อนกัน เรื่องการเรียนการสอนในโครงการมิได้เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ ทำให้กลุ่มสตรีขาดทักษะที่ชำนาญ ซึ่งจะนำไปประกอบอาชีพได้ เรื่องกลุ่มเป้าหมายไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีไม่ได้นำทักษะความรู้ที่ได้รับจากโครงการไปใช้ประโยชน์

เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ เป็นต้น ทั้งนี้ ส่วนใหญ่พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีประสบปัญหาเรื่องดังกล่าว ในระดับมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจากโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพที่กรมการศึกษาออกโรงเรียนจัดอยู่เป็นหลักแต่เดิม คือ โครงการการศึกษาสาขาอาชีพหลักสูตรระยะสั้นและกลุ่มสนใจ และโครงการการศึกษาสาขาอาชีพดังกล่าว จะเน้นการเรียนการสอนด้านเนื้อหาอาชีพตามหลักสูตรเท่านั้น ไม่มีกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง แม้ต่อมากกรมการศึกษาออกโรงเรียนจะเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาสาขาอาชีพจากหลักสูตรระยะสั้น และกลุ่มสนใจ มาเป็นการจัดการศึกษาออกโรงเรียน เพื่อพัฒนาอาชีพตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 ซึ่งมุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและประกอบอาชีพอย่างครบวงจรแล้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดส่วนใหญ่ยังคงมีประสบการณ์ด้านการศึกษาอาชีพอย่างครอบคลุม โดยเฉพาะการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีน้อยกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมองเห็นปัญหาดังกล่าวมากกว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาในแง่กระบวนการหรือวิธีการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ไม่ใช่แง่เนื้อหาหลักสูตร ดังนั้นความแตกต่างระหว่างภาคทั้งในด้านสภาพท้องถิ่น วัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติ รวมทั้งการดำเนินชีวิตของประชาชน จึงไม่มีผลกระทบต่อการจัดโครงการในแต่ละภาคแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาคจึงไม่แตกต่างกัน แม้เมื่อพิจารณาปัญหาด้านต่าง ๆ ในรายละเอียดแล้วพบว่า มีข้อปัญหาบางเรื่องที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ เรื่องวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงานมักกำหนดไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และเรื่องผู้ปฏิบัติงานไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีอย่างแท้จริง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผล แต่ก็อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างกันนี้เนื่องมาจากความแตกต่างของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ แต่ละบุคคลมากกว่าสาเหตุอื่น เนื่องจากในการวิเคราะห์ข้อมูล

ไม่อาจสรุปได้ว่า มีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดในภาคใดที่มีความเห็นแตกต่างกัน

4. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุที่ว่าความแตกต่างระหว่างภาคไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในด้านกระบวนการจัด (เช่นเดียวกับข้อ 3) ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาปัญหาด้านต่าง ๆ ในรายละเอียดแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับข้อปัญหาบางเรื่อง เช่น เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมายซ้ำซ้อนกัน เรื่องผู้จัดโครงการมักกำหนดเนื้อหาอาชีพที่จะส่งเสริมสำหรับสตรี โดยขาดการวิเคราะห์ด้านการตลาดและงานอาชีพก่อน เรื่องการประสานโครงการกับโครงการของหน่วยงานอื่น ๆ ยังมีน้อย เรื่องขาดการติดตามผลกลุ่มเป้าหมายสตรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ เรื่องกลุ่มเป้าหมายสตรีประสบปัญหาในการริเริ่มประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจากโครงการ เช่น ขาดเงินทุน ขาดตลาด ขาดความมั่นใจ ฯลฯ เป็นต้น แต่อาจสรุปได้ว่า มีสาเหตุเนื่องมาจากความแตกต่างของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

5. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน และด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน และมีความเห็นด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่องแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยซึ่งกำหนดไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการการศึกษาออก

โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน เพียงบางส่วนเท่านั้น สาเหตุที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นไม่แตกต่างกันเนื่องจากเหตุผลเดียวกับข้อ 3 และข้อ 4 กล่าวคือ ความแตกต่างระหว่างภาคไม่น่าจะมีผลกระทบต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกระบวนการการจัดโครงการ ส่วนสาเหตุที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แต่ละบุคคลมากกว่าสาเหตุอื่น เพราะเมื่อจำแนกปัญหาด้านต่าง ๆ เป็นรายกลุ่มกิจกรรมแล้ว กลับไม่พบความแตกต่างของความคิดเห็นใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

6. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้วเจ้าหน้าที่ทั้งหมดเห็นด้วยกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่ผู้วิจัยนำเสนอในระดับมากทุกด้าน ทั้งด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นแต่ละด้านแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องเป็นอันดับสูงสุด แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหมดให้ความสำคัญกับแนวทางการจัดกิจกรรมต่อเนื่องมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ซึ่งเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมต่อเนื่องเป็นปัญหาสำคัญมาก เช่นกัน

จากผลการวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับมากทั้งหมด ย่อมสรุปได้ว่าแนวทางทั้งหมดสามารถนำไปปฏิบัติการในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและทำให้การจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ เนื่องจากแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่ผู้วิจัยนำเสนอในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาสตรีและแผนพัฒนาอาชีพต่าง ๆ ของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาสตรีระยะยาว แผนพัฒนาสตรีในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 แผนพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียนฉบับที่ 6 เป็นต้น

จากการพิจารณาแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในรายละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหมดเห็นด้วยกับแนวทางการจัดโครงการด้านอาชีพ

สำหรับสตรีรวม 44 ข้อที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นในระดับมากเกือบทั้งหมด มีเพียงแนวทางเดียวเท่านั้นที่เจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับปานกลางได้แก่เรื่อง "วางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรี เช่น ช่อมเครื่องยนต์ ชักรถรับจ้าง เป็นต้น" ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้เจ้าหน้าที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง "ผู้จัดโครงการมักวางแผนการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี โดยมุ่งส่งเสริมบทบาทแม่บ้านมากกว่ามุ่งเพิ่มทักษะในการผลิตทางการเกษตรหรือส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ" ในระดับมากแต่กลับเห็นด้วยกับแนวทางการวางแผนส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ สำหรับสตรีในระดับปานกลางเท่านั้น

แนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอให้เห็นชัดเจนในที่นี้ เรื่องหนึ่งคือ แนวทางเรื่อง "กำหนดจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีพ เช่น กลุ่มเด็กหญิงจบ ป.6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ โสเภณีเด็ก ฯลฯ" ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้ในระดับมากเช่นกัน แสดงให้เห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่เห็นความสำคัญของการเร่งส่งเสริมอาชีพโดยด่วนสำหรับกลุ่มเป้าหมายสตรีบางกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอรุณ ปรีดีติติก ซึ่งเสนอว่า "ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนควรพิจารณากำหนดเนื้อหาในเรื่องที่จะช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนของประเทศ" (อรุณ ปรีดีติติก 2524: 8) และสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาออกโรงเรียนเพื่อพัฒนาสตรีของกรมการศึกษาออกโรงเรียน ซึ่งได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรีที่ต้องการเน้นเป็นอันดับแรกไว้คือ เยาวชนสตรีในวัยแรงงาน เช่น นักเรียนจบ ป.6 แล้ว ไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยประสบปัญหาอย่างหนักเรื่องปัญหาโสเภณีเด็ก ซึ่งศิริพร สโครบาเนค ผู้แทนมูลนิธิผู้หญิงได้กล่าวเกี่ยวกับปัญหานี้ว่า "ปัจจุบันโสเภณีมีการเพิ่มขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ . . . แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงขณะนี้คือ ปัญหาโสเภณีเด็ก วัย 9-12 ขวบ" (ศิริพร สโครบาเนค ใน ไทยรัฐ 28 ตุลาคม 2531: 19) นอกจากนี้ดวงพร ยอดปัญญา ผู้แทนศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพะเยา ยังได้กล่าวในการสัมมนาโครงการสตรีสู่ชนบท ระหว่างวันที่ 17-21 ตุลาคม 2531 ของมูลนิธิผู้หญิง เช่นกันว่า "ปัญหาที่น่าหนักใจมากที่สุดคือ เด็กผู้หญิงที่จบ ป.6 แล้วมักไม่ค่อยเรียนต่อ แล้วใช้ชีวิตแบบฟุ้งเพื่ออยู่ไปวัน ๆ ทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ง่ายทางแกก็คือ จะทำอย่างไรให้เด็กอยู่ในครอบครัวให้นานที่สุด . . . และกำลังเน้นการพัฒนาอาชีพสตรี" (ดวงพร ยอดปัญญา ใน ไทยรัฐ 28 ตุลาคม 2531: 19) ดังนั้น การเน้นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมอาชีพจะช่วยให้หน่วยงานสามารถบริการกลุ่มเป้าหมายได้ตรงจุดและตรงกับความต้องการของสังคม ซึ่งจะช่วยลดปัญหาเร่งด่วนของประเทศให้บรรเทาลงได้ในที่สุด

แนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดจะสังเกตได้ว่า ได้เน้นหลักการของการศึกษาออกโรงเรียนโดยตลอด เช่น หลักการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หลักการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของกลุ่ม

เป้าหมายและชุมชน หลักการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ หลักการส่งเสริมให้ประชาชนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และการกระทำ ฯลฯ ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางในระดับมากเกือบทั้งหมดเช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีตระหนักถึงหลักการของการศึกษาออกโรงเรียนเป็นอย่างดี และพร้อมที่จะส่งเสริมอาชีพสำหรับสตรีโดยยึดหลักการดังกล่าว

7. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด โดยภาพรวมแล้วพบว่าทำหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ซึ่งกำหนดไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ซึ่งปฏิบัติงานพัฒนาสตรีในระดับพื้นที่เช่นเดียวกัน ย่อมประสบปัญหาการจัดโครงการคล้ายคลึงกัน ซึ่งส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ดังได้กล่าวแล้วว่า แนวทางการจัดโครงการที่ผู้วิจัยนำเสนอในการวิจัยครั้งนี้ล้วนสอดคล้องกับแผนและนโยบายพัฒนาสตรีและแผนพัฒนาอาชีพของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ย่อมยึดถือแผน/นโยบายเหล่านี้เป็นแนวทางในการดำเนินงานอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ จึงไม่น่าแตกต่างกัน

8. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมและรายละเอียดแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า ความแตกต่างระหว่างภาคไม่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกระบวนการการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี

9. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออก-โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ว่าความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลเดียวกับข้อ 8

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแนวทางในรายละเอียดแล้ว พบว่า มีแนวทางบางเรื่อง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ เรื่อง "ศึกษาข้อมูล กขช. 2 ค. และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายสตรี สภาพความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายนั้น" และเรื่อง "จัดประชุมเจ้าหน้าที่/บุคลากร/ผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานโครงการทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เพื่อชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานก่อนเริ่มจัดโครงการ" ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจากความแตกต่างของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แต่ละบุคคล เป็นสำคัญ เพราะจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่อาจสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาคใดมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

10. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออก-โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานอยู่ใน 5 ภาค โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออก-โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลเดียวกันกับข้อ 8

ข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาผลการวิจัยข้างต้นเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัด และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออก-โรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยซึ่งปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี ในการวิจัยครั้งนี้ในระดับมากเกือบทั้งหมด แสดงว่า แนวทางดังกล่าวสามารถนำมาใช้ปฏิบัติการจริงได้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีทั้งภาครัฐและ เอกชนพิจารณานำแนวทางจากการวิจัยนี้ไปปรับเป็นรูปแบบและใช้เป็นแนวทางในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีของหน่วยงาน ซึ่งผู้วิจัยเชื่อมั่นว่า คงจะช่วยลดปัญหาในการจัดโครงการที่หน่วยงานประสบอยู่เสมอไปได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่า แนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปปรับใช้กับการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

2. จากการวิจัย ซึ่งพบว่า ปัญหาในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีหลายประการ มีสาเหตุมาจากการขาดการประสานงานกันของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการทั้งระหว่างหน่วยงานเดียวกันเอง ระหว่างต่างหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานหลักในการพัฒนาชนบทของรัฐ ซึ่งได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นในการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสร้างระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างกัน ในทุกระดับ และทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการวางแผนการดำเนินงานการประเมินผลและการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ทั้งนี้โดยให้กิจกรรมสานต่อและรับช่วงซึ่งกันและกันตามบทบาทความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน เพื่อมุ่งประโยชน์ร่วมกันต่อการพัฒนาสตรีอย่างเต็มที่ โดยไม่ถือว่า โครงการนั้น ๆ เป็นโครงการของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะ

3. จากการวิจัยพบว่า การส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีเป็นหลักการสำคัญของการจัดโครงการ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ดังนั้นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรสตรีขึ้น ในทุกระดับให้ครบถ้วน ทั้งระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด เพื่อสนับสนุนให้องค์กรสตรีดังกล่าวร่วมรับผิดชอบ การพัฒนาสตรีร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปกครองตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรสตรีเหล่านี้เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างแท้จริง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการอบรมให้ทักษะความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะ

ความรู้ด้านการวางแผนระดับจุลภาค (Micro - planning) การประเมินผลโครงการด้วยตนเอง การประชาสัมพันธ์ การตลาด การสหกรณ์ ฯลฯ เพื่อให้ผู้นำสตรีในองค์กรสตรีต่าง ๆ มีความรู้ความสามารถในอันที่จะช่วยดำเนินงานพัฒนาสตรีในเขตความรับผิดชอบของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถเป็นตัวแทนของหน่วยงานในการช่วยผ่อนภาระในการดำเนินงานและถ่ายทอดความรู้แก่สตรีอื่น ๆ ต่อไปได้

4. โครงการพัฒนาสตรีต่าง ๆ จะไม่อาจสำเร็จลงได้หากบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโครงการทั้งระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาสตรีและไม่กระตือรือร้นที่จะดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ดังนั้น การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสตรี ตลอดจนการสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานด้านการพัฒนาสตรีแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับทุกฝ่าย จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากบุคลากรดังกล่าวมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานด้านการพัฒนาสตรีแล้ว ย่อมมุ่งมั่นที่จะดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดได้ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการพัฒนาสตรี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลและหน่วยงานเอกชน ในลักษณะเดียวกับการวิจัยครั้งนี้

2. การวิจัยครั้งนี้สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับบริหารของหน่วยงานทั้งสิ้น ข้อมูลที่ได้จึงเป็นข้อมูลในลักษณะภาพรวมของการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรี จึงน่าจะมีการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการในลักษณะเดียวกันนี้ว่าจะมีผลการวิจัยแตกต่างหรือสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้หรือไม่ อย่างไร

3. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการจัดโครงการการศึกษาออกโรงเรียนด้านอาชีพสำหรับสตรีในแง่กระบวนการหรือวิธีการจัดเป็นสำคัญ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาในแง่เนื้อหาหลักสูตรหรือนั้นด้านการเรียนการสอนก็ได้

4. ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากร/เจ้าหน้าที่หน่วยงานเพศหญิงและเพศชาย น่าจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสตรีแตกต่างกัน ดังนั้น การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่เพศหญิงและเพศชายเกี่ยวกับการจัดโครงการพัฒนาสตรีต่าง ๆ เป็นเรื่องน่าสนใจเช่นกัน